

strationen vil holde sig for Øje omhyggeligt at prøve Grundene til Separationen eller Skilsmissem, og at Separation eller Skilsmisse kun vil blive bevilget, naar en saadan utvivlsomt vilde kunne opnaas ved Dom. Jeg erkender, at Sagernes Afgørelse vil blive betydeligt lettet ved Regelen i § 64, at denne for saa vidt er meget praktisk, og af Hensyn hertil har jeg ikke villet paatage mig Ansvar for et Ændringsforslag om Paragraffens Fjernelse. Et saadant Ændringsforslag foreligger ikke, men jeg antager, at flere af de ærede Medlemmer af Udvalget mener om dette Punkt som jeg.

Da Udvalget er enigt om, at Reglerne i Kapitel VII om Ægteskabssager bør optages i Retsplejeloven ved dennes forestaaende Revision, har man stillet Ændringsforslaget under Nr. 51 om, at §§ 76—92 skal udgaa af Lovforslaget. Dog er Bestemmelsen i § 90, 2det Stykke, som foran nævnt, foreslaaet optaget i Kapitel II som en ny Paragraf. Med Hensyn til §§ 76—92 finder man for øvrigt kun Anledning til at bemærke, at man anser det for rigtigt, at § 89 ændres saaledes, at Domskonklusionen i Ægteskabssager ikke udelukkes fra offentlig Omtale. I øvrigt er Udvalget enigt om Indholdet af de paagældende Paragraffer. — Jeg tillader mig i denne Forbindelse at udtale, at det vilde være heldigt, hvis Bestemmelserne om Ægteskabssager af praktiske Hensyn optoges som et Tillæg i en eventuel for Almeneheden bestemt Særudgave af den nye Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning. — Ændringsforslag Nr. 51 nødvendigvis en Omformning af Lovforslagets Kapitler, idet Kapitel VII kun vil faa to Paragraffer tilbage, nemlig § 75 og § 93. Et Ændringsforslag herom findes under Nr. 53. — Til § 75 har Udvalget stillet Ændringsforslag Nr. 48 om, at Mægling skal finde Sted, ikke blot forinden Ansøgningen indgives om Separation, men ogsaa forinden der søges om Skilsmisse, overhovedet i alle Tilfælde af Bevilling. Dette skyldes Hensynet til, at Mægling mellem Ægtefæller ved Ansøgning om Skilsmisse, hvad enten der er gaaet Separation forud eller ej, erfaringsmæssig ofte har haft positivt Resultat. Man bør derfor ikke paa Forhaand opgive nogen Foranstaltning, der kan tænkes at ville hidføre Fortsættelse af det ægteskabelige Samliv. — Det af et Flertal under Nr. 50 til samme Paragraf stillede Ændringsforslag giver nærmere Regler for Foretagelse af Mægling og Vilkaarsforhandling i Overensstemmelse med de nugældende

Regler, idet Ægtefællernes personlige Møde tilstræbes under Mæglingen. Man har derfor foreslaaet, at Mægling og Vilkaarsforhandling skal ske samlet med begge Ægtefæller, hvis den Ægtefælle, der søger Separation eller Skilsmisse, ikke vil komme til at rejse mere end 100 km fra det Sted, hvor han bor eller opholder sig. Naar man tager Hensyn til Samfærdselsmidlernes Udvikling, vil dette omtrent svare til den nugældende Regel om en Afstand af 4 Mil, da denne blev fastsat. — Udvalgets Ændringsforslag Nr. 52 til § 98 er formelt. Endelig har Udvalget under Nr. 54 stillet Ændringsforslag til § 100 om, at Loven skal forelægges for Færøernes Lagting til Betænkning, inden den træder i Kraft paa Øerne.

Hermed er min Omtale af Ændringsforslagene forbi, og jeg skal gaa over til at omtale nogle Andragender, som er indkommet til Udvalget, i alt 4. Det ene af disse er fra Forstanderinde ved Husholdningsseminariet Ankerhus, Sorø, Fru Magdalene Lauridsen, om, at det skal opstilles som en Betingelse i Loven, at enhver Kvinde, som vil indgaa Ægteskab, skal være forsynet med Bevis for, at have deltaget i huslig Gerning. Dette Andragende er for saa vidt mødt med Sympati af Udvalget, som Medlemmerne ønsker, at den Kvinde, som indgaa Ægteskab, i Regelen skal være øvet i huslig Gerning. Udvalget har Forstaaelse af, hvad det vilde betyde for Hjemmene og dermed for Samfundet, om Øvelse i huslig Gerning var almindelig blandt Kvinder; men man mener ikke at kunne gaa saa vidt at opstille forudgaaende Deltagelse i huslig Gerning som en Ægteskabsbetingelse i Loven. Spørgsmaalet om, hvorvidt der i det enkelte Tilfælde skal opstilles Krav herom, bør overlades til den paagældende Mand. Huslig Gerning vil vel nok vinde mere Anseelse og Udbredelse, end den har for Tiden, men det bør ikke ske ved Lovbud. — Fra Dansk Kvindesamfund er modtaget to Andragender. Da Flertallet ikke ser sig i Stand til at imødekomme disse Andragender ved Ændringsforslag til Lovforslaget, og da jeg ser af Betænkningen, at et Mindretal støtter Andragenderne, skal jeg ikke foreløbig omtale disse nærmere, men afvente Udtalelser derom fra Mindretallets Ordfører. — Det fjerde Andragende er fra Københavns Husmoderforening om en snarlig Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag. Dette Andragende kræver ingen Omtale her, da det er imødekommet fuldt ud ved den stedfundne Udvalgsbehandling.